

**KONVENSIEN MENENTANG PENYEKSAAN
DAN PERLAKUAN ATAU HUKUMAN LAIN
YANG KEJAM, TIDAK
BERPERIKEMANUSIAAN ATAU
MERENDAHKAN MARTABAT**

**PERTUBUHAN BANGSA-BANGSA BERSATU
1985**

Konvensyen Menentang Penyeksaan dan Perlakuan atau Hukuman Lain yang Kejam, Tidak Berperikemanusiaan atau Merendahkan Martabat

Negara-Negara Ahli bagi Konvensyen ini,

Memandangkan bahawa, menurut prinsip yang dinyatakan dalam Piagam Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, pengiktirafan hak seluruh anggota keluarga manusia yang sama rata dan tak terpisah merupakan asas bagi kebebasan, keadilan dan keamanan di dunia,

Mengakui bahawa bahawa semua hak itu berasal daripada maruah yang sehati dalam diri manusia,

Memandangkan obligasi Negara-Negara di bawah Piagam, khususnya Perkara 55, untuk menggalakkan penghormatan sejagat terhadap, serta pematuhan kepada, hak asasi manusia dan kebebasan asasi,

Mengambil kira perkara 5 Perisytiharan Hak Asasi Manusia Sejagat dan perkara 7 Waad Antarabangsa tentang Hak Sivill dan Hak Politik, yang memperuntukkan bahawa tiada sesiapa pun boleh dikenakan penyeksaan atau perlakuan atau hukuman yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat,

Mengambil kira juga terhadap Perisytiharan tentang Perlindungan Semua Orang daripada dikenakan Penyeksaan dan Perlakuan atau Hukuman Lain Yang Kejam, Tidak Berperikemanusiaan atau, Merendahkan Martabat, yang diterima pakai oleh Perhimpunan Agung pada 9 Disember 1975,

Menginginkan agar perjuangan menentang penyeksaan dan perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat dijadikan lebih berkesan di seluruh dunia,

Telah bersetuju seperti yang berikut:

BAHAGIAN I

Perkara 1

1. Bagi maksud Konvensyen ini, istilah “penyeksaan” ertinya apa-apa perbuatan yang menyebabkan kesakitan atau penderitaan yang teruk, sama ada fizikal atau mental yang, dilakukan dengan sengaja pada seseorang bagi apa-apa tujuan seperti memperoleh maklumat atau pengakuan daripadanya atau orang ketiga, menghukumnya bagi sesuatu

perbuatan yang dilakukan atau disyaki telah dilakukan olehnya atau orang ketiga, atau mengugut atau memaksanya atau orang ketiga, atau bagi apa-apa sebab berdasarkan apa-apa bentuk diskriminasi, apabila kesakitan atau penderitaan tersebut disebabkan oleh atau atas desakan atau dengan keizinan atau persetujuan seseorang pegawai awam atau orang lain yang bertindak dalam bidang kuasa rasminya; Hal ini tidak termasuk kesakitan atau penderitaan yang berpunca hanya daripada, wujud dalam atau berkaitan dengan sekatan yang sah.

2. Perkara ini tidak menjejaskan mana-mana instrumen antarabangsa atau perundangan negara yang mengandungi atau mungkin mengandungi peruntukan yang pemakaiannya adalah lebih luas.

Perkara 2

1. Setiap Negara Ahli hendaklah mengambil langkah perundangan, pentadbiran, kehakiman atau langkah-langkah lain yang berkesan untuk menghalang tindakan penyeksaan dalam mana-mana wilayah di bawah bidang kuasanya.

2. Tiada keadaan luar biasa apa pun, sama ada keadaan perang atau ancaman perang, ketidakstabilan politik dalaman atau apa-apa darurat awam lain, boleh digunakan sebagai justifikasi bagi penyeksaan.

3. Arahan daripada pegawai atasan atau pihak berkuasa awam tidak boleh digunakan sebagai justifikasi bagi penyeksaan.

Perkara 3

1. Tiada Negara Ahli boleh mengusir, menghantar pulang secara paksa (“refouler”) atau mengekstradisi seseorang ke Negara lain jika terdapat alasan yang kukuh untuk mempercayai bahawa orang itu berada dalam bahaya kerana akan diseksa.

2. Bagi maksud menentukan sama ada terdapat apa-apa alasan, pihak berkuasa berwajib hendaklah mengambil kira semua pertimbangan yang berkaitan termasuk, jika berkenaan, kewujudannya suatu corak pelanggaran hak asasi manusia yang tekal secara melampau, terang-terangan atau besar-besaran di Negara berkenaan.

Perkara 4

1. Setiap Negara Ahli hendaklah memastikan bahawa semua perbuatan menyeksa merupakan kesalahan di bawah undang-undang jenayah Negara itu. Perkara yang sama

hendaklah terpakai bagi suatu cubaan untuk melakukan penyeksaan dan bagi suatu perbuatan oleh mana-mana orang yang merupakan persubahatan atau pelibatan dalam penyeksaan.

2. Setiap Negara Ahli hendaklah menjadikan kesalahan berkenaan boleh dikenakan penalti yang setimpal yang mengambil kira sifat kesalahan itu yang serius.

Perkara 5

1. Setiap Negara Ahli hendaklah mengambil apa-apa langkah sebagaimana perlu untuk menetapkan bidang kuasanya bagi kesalahan yang disebut dalam perkara 4 dalam hal yang berikut:

- (a) Apabila kesalahan itu dilakukan dalam mana-mana wilayah di bawah bidang kuasanya atau di dalam kapal atau pesawat udara yang didaftarkan di Negara itu;
- (b) Apabila pesalah yang dikatakan ialah rakyat Negara itu;
- (c) Apabila mangsa ialah rakyat Negara itu jika difikirkan sesuai oleh Negara itu.

2. Setiap Negara Ahli hendaklah juga mengambil apa-apa langkah sebagaimana perlu untuk menetapkan bidang kuasanya bagi apa-apa kesalahan dalam hal jika pesalah yang dikatakan itu berada di mana-mana wilayah di bawah bidang kuasanya dan Negara itu tidak mengekstradisi pesalah itu menurut Perkara 8 ke mana-mana Negara yang disebut dalam perenggan 1 perkara ini.

3. Konvensyen ini tidak mengecualikan mana-mana bidang kuasa jenayah yang dilaksanakan mengikut undang-undang dalam Negara itu.

Perkara 6

1. Setelah berpuas hati, selepas suatu pemeriksaan maklumat yang tersedia baginya, bahawa hal keadaan membenarkan sedemikian, mana-mana Negara Ahli yang dalam wilayahnya seseorang yang dikatakan telah melakukan apa-apa kesalahan yang disebut dalam Perkara 4 berada, hendaklah menahan orang itu atau mengambil langkah-langkah lain di sisi undang-undang untuk memastikan keberadaannya. Penahanan dan langkah lain di sisi undang-undang itu hendaklah sebagaimana yang diperuntukkan dalam undang-undang Negara itu tetapi hanya boleh diteruskan selama masa yang perlu untuk membolehkan apa-apa prosiding jenayah atau ekstradisi dimulakan.

2. Negara berkenaan hendaklah membuat siasatan awal tentang fakta dengan segera.
3. Mana-mana orang yang ditahan menurut perenggan 1 perkara ini hendaklah dibantu untuk menghubungi dengan segera wakil sesuai terdekat bagi Negara yang orang itu merupakan rakyatnya, atau, jika orang itu tidak memiliki kerakyatan, wakil Negara di mana orang itu lazimnya bermastautin.
4. Apabila sesebuah Negara, menurut perkara ini, menahan seseorang, Negara itu hendaklah dengan segera memberitahu Negara-Negara yang disebut dalam perkara 5, perenggan 1, tentang bahawa orang itu berada dalam tahanan dan tentang hal keadaan yang mewajarkan penahanannya. Negara yang membuat siasatan awal yang digambarkan dalam perenggan 2 perkara ini hendaklah dengan serta-merta melaporkan dapatannya kepada Negara-Negara tersebut dan hendaklah menyatakan sama ada ia berhasrat untuk menjalankan bidang kuasa.

Perkara 7

1. Negara Ahli yang dalam wilayah di bawah bidang kuasanya seseorang yang dikatakan melakukan apa-apa kesalahan yang disebut dalam perkara 4 ditemui, hendaklah dalam hal yang digambarkan dalam perkara 5, jika Negara itu tidak mengekstradisi orang itu, menyerahkan hal itu kepada pihak berkuasa berwajib bagi tujuan pendakwaan.
2. Pihak berkuasa ini hendaklah membuat keputusan mereka dengan cara yang sama sebagaimana dalam hal mana-mana kesalahan biasa yang bersifat serius di bawah undang-undang Negara itu. Dalam hal yang disebut dalam perkara 5, perenggan 2, standard pembuktian yang dikehendaki bagi pendakwaan dan sabitan tidak boleh longgar daripada yang terpakai dalam hal yang disebut dalam perkara 5, perenggan 1.
3. Mana-mana orang yang berkenaan dengannya prosiding dimulakan berkaitan dengan mana-mana kesalahan yang disebut dalam perkara 4 hendaklah dijamin perlakuan yang adil pada semua peringkat prosiding.

Perkara 8

1. Kesalahan yang disebut dalam perkara 4 hendaklah disifatkan termasuk kesalahan boleh ekstradisi dalam mana-mana triti ekstradisi yang sedia ada antara Negara-Negara Ahli. Negara-Negara Ahli mengaku janji untuk memasukkan kesalahan tersebut sebagai kesalahan boleh ekstradisi dalam tiap triti ekstradisi yang akan disempurnakan antara mereka.

2. Jika Negara Ahli yang menjadikan ekstradisi tertakluk kepada kewujudan suatu triti menerima permintaan bagi ekstradisi daripada Negara Ahli lain yang tidak mempunyai triti ekstradisi dengannya, maka Negara Ahli itu boleh menganggap Konvensyen ini sebagai asas undang-undang bagi ekstradisi berhubung dengan kesalahan tersebut. Ekstradisi hendaklah tertakluk kepada syarat lain yang diperuntukkan oleh undang-undang Negara yang dikemukakan permintaan itu.
3. Negara-Negara Ahli yang tidak menjadikan ekstradisi tertakluk kepada syarat kerana kewujudan suatu triti hendaklah mengakui kesalahan tersebut sebagai kesalahan boleh ekstradisi antara mereka tertakluk kepada syarat yang diperuntukkan oleh undang-undang Negara yang dikemukakan permintaan itu.
4. Kesalahan tersebut hendaklah dianggap, bagi maksud ekstradisi antara Negara-Negara Ahli, seolah-olah telah dilakukan bukan sahaja di tempat kesalahan tersebut berlaku tetapi juga dalam wilayah Negara-Negara yang dikehendaki supaya menetapkan bidang kuasa mereka menurut perkara 5, perenggan 1.

Perkara 9

1. Negara-Negara Ahli hendaklah memberikan bantuan yang besar kepada satu sama lain berkaitan dengan prosiding jenayah yang dimulakan berkenaan dengan mana-mana kesalahan yang disebut dalam perkara 4, termasuklah pada bila-bila masa memberikan semua bukti bersedia yang diperlukan bagi prosiding tersebut pada bila-bila masa.
2. Negara-Negara Ahli hendaklah menjalankan obligasi mereka di bawah perenggan 1 perkara ini selaras dengan mana-mana triti berkenaan dengan bantuan bersama dalam bidang undang-undang yang mungkin wujud antara mereka.

Perkara 10

1. Setiap Negara Ahli hendaklah memastikan bahawa pendidikan dan maklumat berkenaan dengan larangan terhadap penyeksaan dimasukkan secara menyeluruh dalam melatih kakitangan penguat kuasa undang-undang, awam atau tentera, kakitangan perubatan, pegawai awam dan orang lain yang terlibat dalam penahanan, soal siasat atau perlakuan mana-mana individu yang dikenakan apa-apa bentuk penangkapan, penahanan atau pemenjaraan.
2. Setiap Negara Ahli hendaklah memasukkan larangan ini dalam peraturan atau arahan yang dikeluarkan berkenaan dengan tugas dan fungsi mana-mana orang berkenaan.

Perkara 11

Setiap Negara Ahli hendaklah mengadakan semakan secara sistematik ke atas peraturan soal siasat, arahan, kaedah dan amalan serta perkiraan bagi penahanan dan perlakuan orang yang dikenakan apa-apa bentuk penangkapan, penahanan atau pemenjaraan dalam mana-mana wilayah di bawah bidang kuasa Negara Ahli itu, dengan tujuan untuk mencegah apa-apa kes penyeksaan.

Perkara 12

Setiap Negara Ahli hendaklah memastikan bahawa pihak berkuasa berwajibnya memulakan siasatan dengan segera dan saksama, apabila terdapat alasan yang munasabah untuk mempercayai bahawa suatu penyeksaan telah dilakukan dalam mana-mana wilayah di bawah bidang kuasanya.

Perkara 13

Setiap Negara Ahli hendaklah memastikan bahawa mana-mana individu yang mengatakan dia telah diseksa dalam mana-mana wilayah di bawah bidang kuasa Negara Ahli itu, mempunyai hak untuk membuat aduan kepada pihak berkuasa berwajib Negara Ahli itu, dan untuk kesnya diteliti dengan segera dan saksama oleh pihak berkuasa berwajib itu. Langkah-langkah hendaklah diambil untuk memastikan bahawa pengadu dan saksi dilindungi daripada segala perlakuan buruk atau ugutan akibat daripada aduannya atau apa-apa bukti yang diberikan.

Perkara 14

1. Setiap Negara Ahli hendaklah memastikan bahawa dalam sistem perundangannya mangsa kepada penyeksaan memperoleh tebus rugi dan mempunyai hak yang boleh dikuatkuasakan untuk mendapat pampasan yang adil dan mencukupi, termasuklah cara untuk mendapatkan sepenuh pemulihan sepenuhnya yang mungkin. Jika mangsa mati akibat daripada suatu penyeksaan, warisnya berhak mendapat pampasan.
2. Tiada apa-apa jua dalam perkara ini boleh menjejaskan apa-apa hak mangsa atau mana-mana orang untuk mendapatkan pampasan yang wujud di bawah undang-undang negara.

Perkara 15

Setiap Negara Ahli hendaklah memastikan bahawa apa-apa pernyataan yang terbukti telah dibuat akibat daripada penyeksaan tidak akan digunakan sebagai keterangan dalam mana-mana prosiding, kecuali terhadap seseorang yang dituduh melakukan penyeksaan sebagai keterangan bahawa pernyataan telah dibuat.

Perkara 16

1. Setiap Negara Ahli hendaklah mengaku janji untuk mencegah dalam mana-mana wilayah di bawah bidang kuasanya apa-apa perlakuan atau hukuman yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat yang bukan merupakan penyeksaan sebagaimana yang ditakrifkan dalam perkara 1, apabila perbuatan itu dilakukan oleh atau atas desakan atau dengan keizinan atau persetujuan pegawai awam atau mana-mana orang lain yang bertindak atas sifat rasmi. Secara khusus, obligasi yang terkandung dalam perkara 10, 11, 12 dan 13 adalah terpakai dengan menggantikan rujukan tentang penyeksaan dengan sebutan mengenai bentuk perlakuan atau hukuman lain yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat.

2. Peruntukan Konvensyen ini hendaklah tanpa menjejaskan peruntukan mana-mana surat cara antarabangsa atau undang-undang negara yang lain yang melarang perlakuan atau hukuman yang kejam, tidak berperikemanusiaan atau merendahkan martabat atau yang berhubung dengan ekstradisi atau pengusiran.

BAHAGIAN II

Perkara 17

1. Suatu Jawatankuasa menentang Penyeksaan (kemudian daripada ini disebut sebagai "Jawatankuasa") yang akan menjalankan fungsi-fungsi yang diperuntukkan di bawah ini hendaklah ditubuhkan. Jawatankuasa tersebut akan terdiri daripada sepuluh pakar yang mempunyai tahap moral yang tinggi dan kewibawaan yang diiktiraf dalam bidang hak asasi manusia, yang akan berkhidmat atas sifat peribadi mereka. Pakar-pakar ini hendaklah dipilih oleh Negara-Negara Ahli, dengan mengambil kira pembahagian geografi yang saksama dan kebaikan penyertaan beberapa orang yang berpengalaman dalam bidang undang-undang.

2. Anggota Jawatankuasa hendaklah dipilih melalui undi rahsia daripada senarai orang yang dicalonkan oleh Negara-Negara Ahli. Setiap Negara Ahli boleh mencalonkan seorang daripada kalangan rakyatnya sendiri. Negara-Negara Ahli hendaklah mengambil kira kebaikan mencalonkan orang yang juga merupakan anggota Jawatankuasa Hak Asasi

Manusia yang ditubuhkan di bawah Waad Antarabangsa tentang Hak Sivil dan Hak Politik serta yang bersedia untuk berkhidmat dalam Jawatankuasa menentang Penyeksaan.

3. Pemilihan anggota Jawatankuasa hendaklah diadakan pada mesyuarat dwitahunan Negara-Negara Ahli yang dipanggil oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Pada mesyuarat itu, dengan dua pertiga daripada Negara-Negara Ahli hendaklah membentuk suatu kuorum, orang yang dipilih untuk menganggotai Jawatankuasa hendaklah seseorang yang memperoleh bilangan undi terbanyak dan suatu undi majoriti yang mutlak daripada wakil Negara-Negara Ahli yang hadir dan mengundi.

4. Pemilihan awal hendaklah diadakan tidak lewat daripada enam bulan selepas tarikh kuat kuasa Konvensyen ini. Sekurang-kurangnya empat bulan sebelum tarikh setiap pemilihan, Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menyampaikan surat kepada Negara-Negara Ahli yang mempelawa mereka untuk mengemukakan penamaan mereka dalam masa tiga bulan. Setiausaha Agung hendaklah menyediakan senarai bagi semua orang yang dinamakan mengikut urutan abjad, yang menyatakan Negara-Negara Ahli yang telah mencalon mereka, dan hendaklah mengemukakan senarai itu kepada Negara-Negara Ahli.

5. Anggota Jawatankuasa hendaklah dipilih bagi tempoh empat tahun. Mereka layak untuk dipilih semula jika dicalonkan semula. Walau bagaimanapun, tempoh bagi lima daripada anggota yang dipilih pada pemilihan pertama hendaklah tamat pada akhir dua tahun; sebaik selepas pemilihan pertama nama lima anggota ini hendaklah dipilih secara undian oleh pengerusi mesyuarat yang disebut dalam perenggan 3 perkara ini.

6. Jika seseorang anggota Jawatankuasa meninggal dunia atau meletakkan jawatan atau atas apa-apa sebab tidak boleh melaksanakan kewajipan Jawatankuasanya lagi, Negara Ahli yang mencalonkan anggota itu hendaklah melantik pakar lain daripada kalangan rakyatnya untuk berkhidmat selama baki tempohnya, tertakluk kepada kelulusan majoriti Negara-Negara Ahli. Kelulusan itu hendaklah dianggap telah diberikan melainkan jika separuh atau lebih daripada Negara-Negara Ahli memberikan maklum balas yang negatif dalam masa enam minggu selepas dimaklumkan oleh Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu tentang cadangan pelantikan itu.

7. Negara-Negara Ahli hendaklah bertanggungjawab bagi perbelanjaan anggota Jawatankuasa semasa mereka melaksanakan kewajipan Jawatankuasa.

Perkara 18

1. Jawatankuasa hendaklah memilih pegawainya selama dua tahun. Mereka boleh dipilih semula.

2. Jawatankuasa menetapkan kaedah prosedurnya sendiri, tetapi peraturan ini memperuntukkan, antara lain, bahawa:

- (a) Enam anggota hendaklah membentuk satu kuorum;
- (b) Keputusan Jawatankuasa hendaklah dibuat melalui suatu undi majoriti anggota yang hadir.

3. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menyediakan kakitangan dan kemudahan yang perlu bagi melaksanakan fungsi-fungsi Jawatankuasa di bawah Konvensyen ini dengan berkesan.

4. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah memanggil mesyuarat awal Jawatankuasa. Selepas mesyuarat awal, Jawatankuasa akan bermesyuarat pada bila-bila masa sebagaimana yang diperuntukkan dalam kaedah prosedurnya.

5. Negara-Negara Ahli akan bertanggungjawab terhadap perbelanjaan yang ditanggung berkaitan dengan mesyuarat Negara-Negara Ahli dan Jawatankuasa yang diadakan; termasuklah pembayaran balik kepada Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu bagi apa-apa perbelanjaan, seperti kos kakitangan dan kemudahan, yang ditanggung oleh Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu menurut perenggan 3 perkara ini.

Perkara 19

1. Negara-Negara Ahli hendaklah mengemukakan kepada Jawatankuasa/melalui Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, laporan berkenaan dengan Imereka ambil mereka untuk melaksanakan aku janji mereka di bawah Konvensyen ini, dalam masa satu tahun selepas berkuat kuasanya Konvensyen bagi Negara Ahli yang berkenaan. Selepas itu, Negara Ahli hendaklah mengemukakan laporan tambahan setiap empat tahun berkenaan dengan apa-apa langkah baharu yang diambil dan apa-apa laporan lain sebagaimana yang diminta oleh Jawatankuasa.

2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menghantar laporan itu kepada semua Negara Ahli.

3. Setiap laporan hendaklah dipertimbangkan oleh Jawatankuasa yang boleh membuat apa-apa ulasan umum berkenaan dengan laporan itu sebagaimana yang difikirkannya sesuai dan hendaklah menghantar ulasan umum itu kepada Negara Ahli yang berkenaan. Negara Ahli itu boleh memberikan maklum balas berserta apa-apa pandangan yang diputuskannya kepada Jawatankuasa.

4. Jawatankuasa boleh, atas budi bicaranya, memutuskan untuk memasukkan apa-apa ulasan yang dibuatnya menurut perenggan 3 perkara ini, berserta pandangan tentang ulasan itu yang diterima daripada Negara Ahli yang berkenaan, dalam laporan tahunannya yang dibuat mengikut perkara 24. Jika diminta sedemikian oleh Negara Ahli yang berkenaan, Jawatankuasa boleh juga memasukkan satu salinan laporan yang dikemukakan di bawah perenggan 1 perkara ini.

Perkara 20

1. Jika Jawatankuasa menerima maklumat yang boleh dipercayai yang didapatinya mengandungi petunjuk yang berasas bahawa penyeksan diamalkan secara sistematik dalam wilayah sesuatu Negara Ahli, Jawatankuasa hendaklah mempelawa Negara Ahli itu untuk bekerjasama dalam penelitian maklumat tersebut dan selepas itu mengemukakan pandangan berkenaan dengan maklumat berkenaan.

2. Mengambil kira apa-apa pemerhatian yang dikemukakan oleh Negara Ahli yang berkenaan, dan juga apa-apa maklumat lain yang berkaitan yang tersedia untuknya, Jawatankuasa boleh, jika diputuskannya sebagai wajar, melantik seorang atau lebih anggotanya atau lebih untuk membuat siasatan secara rahsia dan melaporkannya kepada Jawatankuasa dengan segera.

3. Jika suatu siasatan dibuat mengikut perenggan 2 perkara ini, Jawatankuasa hendaklah mendapatkan kerjasama daripada Negara Ahli yang berkenaan. Dengan persetujuan Negara Ahli itu, siasatan tersebut boleh merangkumi suatu lawatan ke wilayahnya.

4. Selepas meneliti dapatan anggota atau anggota-anggotanya yang dikemukakan mengikut perenggan 2 perkara ini, Jawatankuasa hendaklah menghantar dapatan ini kepada Negara Ahli yang berkenaan berserta apa-apa ulasan atau cadangan yang difikirkan sesuai memandangkan keadaan itu.

5. Semua prosiding Jawatankuasa yang disebut dalam perenggan 1 hingga 4 perkara ini adalah sulit, dan kerjasama Negara Ahli hendaklah diperoleh pada semua peringkat prosiding. Selepas prosiding berkenaan dengan suatu siasatan yang dibuat mengikut perenggan 2 selesai, Jawatankuasa boleh, selepas berunding dengan Negara Ahli yang berkenaan, memutuskan untuk memasukkan suatu keterangan ringkas berkenaan dengan hasil prosiding dalam laporan tahunannya yang dibuat menurut perkara 24.

Perkara 21

1. Negara Ahli bagi Konvensyen ini boleh pada bila-bila masa mengisytiharkan di bawah perkara ini bahawa ia mengakui kewibawaan Jawatankuasa untuk menerima dan mempertimbangkan komunikasi yang membawa maksud sesebuah Negara Ahli mendakwa bahawa Negara Ahli yang satu lagi tidak memenuhi obligasinya di bawah Konvensyen ini. Komunikasi tersebut boleh diterima dan dipertimbangkan mengikut prosedur yang dinyatakan dalam perkara ini hanya jika dikemukakan oleh Negara Ahli yang telah membuat suatu perisytiharan berkenaan dengan dirinya yang mengakui kewibawaan Jawatankuasa. Tiada apa-apa jua komunikasi boleh dikendalikan oleh Jawatankuasa di bawah perkara ini jika komunikasi itu melibatkan suatu Negara Ahli yang belum membuat perisytiharan tersebut. Komunikasi yang diterima di bawah perkara ini akan ditangani menurut prosedur berikut:

(a) Jika Negara Ahli menganggap bahawa Negara Ahli yang satu lagi tidak melaksanakan peruntukan Konvensyen ini, Negara Pihak itu boleh, melalui komunikasi bertulis, membawa perkara tersebut kepada perhatian Negara Ahli yang satu lagi itu. Dalam masa tiga bulan selepas penerimaan komunikasi Negara penerima hendaklah memberi Negara yang menghantar komunikasi itu suatu penjelasan atau apa-apa pernyataan lain secara bertulis yang menjelaskan perkara tersebut, yang hendaklah merangkumi, setakat yang boleh dan berkaitan, rujukan kepada prosedur dalam negara dan remedi yang diambil, belum selesai atau tersedia dalam perkara tersebut;

(b) Jika perkara tersebut tidak dibetulkan sehingga memuaskan hati kedua-dua Negara Ahli yang berkenaan dalam masa enam bulan selepas penerimaan komunikasi awal oleh Negara penerima, mana-mana satu Negara hendaklah mempunyai hak untuk merujuk perkara tersebut kepada Jawatankuasa, dengan memberikan notis kepada Jawatankuasa dan kepada Negara yang satu lagi;

(c) Jawatankuasa hendaklah menangani sesuatu perkara yang dirujuk kepadanya di bawah perkara ini hanya selepas Jawatankuasa menentukan bahawa semua remedi dalam negara telah diambil dan digunakan dalam perkara tersebut, selaras dengan prinsip undang-undang antarabangsa yang diiktiraf umum. Hak ini tidak boleh menjadi peraturan jika penggunaan remedi berpanjangan dengan tidak munasabah atau tidak mungkin memberikan penyelesaian yang berkesan kepada orang yang menjadi mangsa pelanggaran Konvensyen ini;

(d) Jawatankuasa hendaklah mengadakan mesyuarat tertutup apabila meneliti komunikasi di bawah perkara ini;

(e) Tertakluk kepada peruntukan subperenggan (c), Jawatankuasa hendaklah menjadikan tersedia pejabatnya untuk Negara Ahli yang berkenaan dengan tujuan menyelesaikan perkara tersebut secara baik atas dasar menghormati kewajipan yang diperuntukkan dalam Konvensyen ini. Bagi tujuan ini, Jawatankuasa boleh, apabila sesuai, menubuhkan suatu suruhanjaya pendamaian ad hoc;

(f) Dalam apa-apa perkara yang dirujuk kepada di bawah perkara ini, Jawatankuasa boleh meminta Negara-Negara Ahli yang berkenaan, yang disebut dalam subperenggan (b), supaya memberikan apa-apa maklumat yang berkaitan;

(g) Negara-Negara Ahli yang berkenaan, yang disebut dalam subperenggan (b), hendaklah mempunyai hak untuk diwakili apabila perkara tersebut dipertimbangkan oleh Jawatankuasa dan untuk membuat hujahan secara lisan dan/atau secara bertulis;

(h) Jawatankuasa hendaklah, dalam masa dua belas bulan selepas tarikh penerimaan notis di bawah subperenggan (b), mengemukakan suatu laporan:

- (i) Jika sesuatu penyelesaian mengikut terma subperenggan (e) dicapai, Jawatankuasa hendaklah menghadkan laporannya kepada pernyataan ringkas tentang fakta dan penyelesaian yang dicapai;
- (ii) Jika sesuatu penyelesaian mengikut terma subperenggan (e) tidak dicapai, Jawatankuasa hendaklah menghadkan laporannya kepada pernyataan ringkas tentang fakta; hujahan bertulis dan rekod hujahan lisan yang dibuat oleh Negara-Negara Ahli yang berkenaan hendaklah dilampirkan kepada laporan itu.

Laporan tersebut hendaklah disampaikan kepada Negara-Negara Ahli yang berkenaan dalam setiap hal.

2. Peruntukan perkara ini hendaklah berkuat kuasa apabila lima Negara Ahli bagi Konvensyen ini membuat perisytiharan di bawah perenggan 1 perkara ini. Perisytiharan tersebut hendaklah disimpan, oleh Negara Ahli itu, pada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, yang akan menghantar salinannya kepada Negara Ahli yang lain. Perisytiharan boleh ditarik balik pada bila-bila masa melalui pemberitahuan kepada Setiausaha Agung. Penarikan balik sedemikian tidak boleh menjejaskan pertimbangan apa-apa perkara yang menjadi subjek komunikasi yang telah disampaikan di bawah perkara ini; tiada komunikasi selanjutnya oleh mana-mana Negara Ahli boleh diterima di bawah perkara ini selepas pemberitahuan tentang penarikan balik perisytiharan diterima oleh Setiausaha Agung, melainkan jika Negara Ahli yang berkenaan telah membuat suatu perisytiharan baharu.

Perkara 22

1. Negara Ahli bagi Konvensyen ini boleh pada bila-bila masa mengisytiharkan di bawah perkara ini bahawa ia mengakui kewibawaan Jawatankuasa untuk menerima dan mempertimbangkan komunikasi daripada atau bagi pihak individu tertakluk kepada bidang kuasanya yang mendakwa menjadi mangsa pelanggaran peruntukan Konvensyen oleh sesuatu Negara Ahli. Tiada komunikasi yang boleh diterima oleh Jawatankuasa jika komunikasi itu melibatkan sesebuah Negara Ahli yang belum membuat perisytiharan sedemikian.
2. Jawatankuasa hendaklah mempertimbangkan untuk tidak menerima apa-apa komunikasi di bawah perkara ini yang tidak bernama atau yang difikirkannya sebagai suatu penyalahgunaan hak untuk mengemukakan komunikasi tersebut atau tidak selaras dengan peruntukan Konvensyen ini.
3. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 2, Jawatankuasa hendaklah membawa apa-apa komunikasi yang dikemukakan kepadanya di bawah perkara ini kepada perhatian Negara Ahli bagi Konvensyen ini yang telah membuat suatu perisytiharan di bawah perenggan 1 dan dikatakan melanggar mana-mana peruntukan Konvensyen. Dalam masa enam bulan, Negara penerima hendaklah mengemukakan penjelasan atau pernyataan bertulis kepada Jawatankuasa yang menjelaskan perkara tersebut dan remedi, jika ada, yang mungkin telah diambil oleh Negara itu.
4. Jawatankuasa hendaklah mempertimbangkan komunikasi yang diterima di bawah perkara ini berdasarkan semua maklumat yang dijadikan tersedia baginya oleh atau bagi pihak individu dan oleh Negara Ahli yang berkenaan.
5. Jawatankuasa tidak boleh mempertimbangkan apa-apa komunikasi daripada mana-mana individu di bawah perkara ini melainkan jika Jawatankuasa telah menentukan bahawa:
  - (a) Perkara yang sama belum, dan tidak diteliti di bawah prosedur penyiasatan antarabangsa atau penyelesaian lain;
  - (b) Individu telah menggunakan semua remedi yang ada dalam negara; ini tidak boleh menjadi peraturan jika penggunaan remedi berpanjangan dengan tidak munasabah atau tidak mungkin memberikan penyelesaian yang berkesan kepada orang yang menjadi mangsa pelanggaran Konvensyen ini.
6. Jawatankuasa hendaklah mengadakan mesyuarat tertutup apabila meneliti komunikasi di bawah perkara ini.

7. Jawatankuasa hendaklah menghantar pandangannya kepada Negara Ahli yang berkenaan dan kepada individu tersebut.

8. Peruntukan perkara ini hendaklah berkuat kuasa apabila lima Negara Ahli bagi Konvensyen ini membuat perisytiharan di bawah perenggan 1 perkara ini. Perisytiharan tersebut hendaklah disimpan, oleh Negara Ahli itu, dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, yang akan menghantar salinannya kepada Negara Ahli yang lain. Perisytiharan boleh ditarik balik pada bila-bila masa menerusi pemberitahuan kepada Setiausaha Agung. Penarikan balik sedemikian tidak boleh menjejaskan pertimbangan apa-apa perkara yang menjadi subjek komunikasi yang telah disampaikan di bawah perkara ini; tiada komunikasi selanjutnya oleh atau bagi pihak seseorang individu boleh diterima di bawah perkara ini selepas pemberitahuan tentang penarikan balik perisytiharan diterima oleh Setiausaha Agung, melainkan jika Negara Ahli tersebut telah membuat suatu perisytiharan baharu.

Perkara 23

Anggota Jawatankuasa dan suruhanjaya pendamaian *ad hoc* yang boleh dilantik di bawah perkara 21, perenggan 1(e), berhak mendapat kemudahan, keistimewaan dan kekebalan pakar dalam misi bagi Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu sebagaimana yang dinyatakan dalam seksyen yang berkaitan dalam Konvensyen tentang Keistimewaan dan Kekebalan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 24

Jawatankuasa hendaklah mengemukakan suatu laporan tahunan mengenai aktivitiinya di bawah Konvensyen ini kepada Negara-Negara Ahli dan kepada Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

BAHAGIAN III

Perkara 25

1. Konvensyen ini dibuka untuk penandatanganan oleh semua Negara.
2. Konvensyen ini tertakluk kepada ratifikasi, instrumen ratifikasi hendaklah disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 26

Konvensyen ini dibuka untuk kesertaan oleh semua Negara. Kesertaan hendaklah dikuatkuasakan melalui penyimpanan instrumen kesertaan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 27

1. Konvensyen ini hendaklah berkuat kuasa pada hari yang ketiga puluh selepas tarikh instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang kedua puluh disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.
2. Bagi setiap Negara yang meratifikasikan Konvensyen ini atau menyetujui selepas penyimpanan instrumen ratifikasi atau instrumen kesertaan yang kedua puluh, Konvensyen ini hendaklah berkuat kuasa pada hari yang ketiga puluh selepas penyimpanan instrumen ratifikasi atau penyertaannya sendiri.

Perkara 28

1. Setiap Negara boleh, pada masa menandatangani atau meratifikasikan Konvensyen ini atau menyetujuinya, mengisytiharkan bahawa ia tidak mengiktiraf kewibawaan Jawatankuasa yang diperuntukkan dalam perkara 20.
2. Mana-mana Negara Ahli yang membuat pengecualian mengikut perenggan 1 perkara ini boleh, pada bila-bila masa, menarik balik pengecualian ini melalui pemberitahuan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 29

1. Mana-mana Negara Ahli bagi Konvensyen ini boleh mencadangkan suatu pindaan dan memfaikannya dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Setiausaha Agung hendaklah selepas itu menyampaikan apa-apa pindaan yang dicadangkan itu kepada Negara-Negara Ahli dengan permintaan supaya mereka memberitahunya sama ada mereka mahu mengadakan suatu persidangan Negara-Negara Ahli bagi tujuan mempertimbangkan dan mengundi atas cadangan itu. Sekiranya dalam masa empat bulan dari tarikh penyampaian tersebut sekurang-kurangnya satu pertiga daripada Negara Ahli mahu mengadakan suatu persidangan sedemikian, Setiausaha Kehormat hendaklah memanggil persidangan tersebut di bawah naungan Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Apa-apa pindaan yang diterima oleh sebahagian besar Negara-Negara Ahli yang hadir dan

mengundi pada persidangan akan dikemukakan oleh Setiausaha Agung kepada semua Negara-Negara Pihak bagi penerimaan.

2. Satu pindaan yang diterima mengikut perenggan 1 perkara ini akan mula berkuat kuasa apabila dua pertiga daripada Negara Ahli bagi Konvensyen ini memberitahu Setiausaha Kehormat Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu bahawa mereka menerima pindaan itu mengikut proses perlembagaan masing-masing.

3. Apabila pindaan mula berkuat kuasa, ia akan mengikat Negara-Negara Ahli yang menerimanya, Negara-Negara Ahli lain masih terikat dengan peruntukan Konvensyen ini dan mana pindaan terdahulu yang diterima mereka.

Perkara 30

1. Apa-apa pertikaian antara dua atau lebih Negara Ahli berkenaan dengan pentafsiran atau pemakaian Konvensyen ini yang tidak boleh diselesaikan melalui perundingan hendaklah, atas permintaan salah satu daripada mereka, dikemukakan kepada timbang tara. Jika dalam masa enam bulan dari tarikh permintaan bagi timbang tara Negara-Negara Ahli tidak dapat bersetuju dengan penganjuran timbang tara itu, mana-mana satu daripada Negara-Negara Ahli itu boleh merujuk pertikaian itu kepada Mahkamah Keadilan antarabangsa atas permintaan yang selaras dengan Statut Mahkamah.

2. Setiap Negara boleh, pada masa menandatangani atau meratifikasi Konvensyen ini atau menyertainya, mengisytiharkan bahawa ia tidak menganggap dirinya terikat dengan perenggan 1 perkara ini. Negara-negara Ahli yang lain tidak terikat dengan perenggan 1 perkara ini berkenaan dengan mana-mana Negara Ahli yang membuat apa-apa pengecualian.

3. Mana-mana Negara Ahli yang membuat suatu pengecualian mengikut perenggan 2 perkara ini boleh pada bila-bila masa menarik balik pengecualian ini melalui pemberitahuan kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Perkara 31

1. Sesebuah Negara Ahli boleh menarik diri daripada Konvensyen ini melalui pemberitahuan bertulis kepada Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu. Penarikan diri itu berkuat kuasa setahun selepas tarikh pemberitahuan tersebut diterima oleh Setiausaha Agung.

2. Penarikan diri tersebut tidak boleh mempunyai kesan melepaskan Negara Ahli daripada obligasinya di bawah Konvensyen ini berkenaan dengan apa-apa perbuatan atau

peninggalan yang berlaku sebelum tarikh penarikan diri itu berkuat kuasa/dan tidak menjejaskan dengan apa-apa cara pertimbangan yang berterusan tentang apa-apa perkara yang sudah dipertimbangkan oleh Jawatankuasa sebelum tarikh penarikan diri itu berkuat kuasa.

3. Selepas tarikh penarikan diri sesebuah Negara Ahli berkuat kuasa, Jawatankuasa tidak boleh memulakan pertimbangan apa-apa perkara baharu berkenaan dengan Negara itu.

Perkara 32

Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah memaklumkan semua Negara Anggota Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu dan semua Negara yang telah menandatangani Konvensyen ini atau menyetujuinya tentang yang berikut:

- (a) Tandatangan, ratifikasi dan kesertaan di bawah perkara 25 dan 26;
- (b) Tarikh kuat kuasa Konvensyen ini mula berkuat kuasa di bawah perkara 27 dan tarikh apa-apa pindaan di bawah perkara 29 mula berkuat kuasa;
- (c) Penarikan diri di bawah perkara 31.

Perkara 33

1. Konvensyen ini, yang teks terjemahannya dalam bahasa Arab, Mandarin, Inggeris, Perancis, Rusia dan Sepanyol adalah sama tulen, hendaklah disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

2. Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu hendaklah menghantar salinan Konvensyen ini yang disahkan kepada semua Negara.

Saya dengan ini mengesahkan bahawa teks sebelum ini ialah salinan sebenar bagi Konvensyen menentang Penyeksaan dan Perlakuan atau Hukuman Lain yang Kejam, Tidak Berperikemanusiaan atau Merendahkan Martabat, yang diterima pakai oleh Perhimpunan Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu pada 10 Disember 1984, yang dokumen asalnya disimpan dengan Setiausaha Agung Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu.

Bagi pihak Setiausaha Agung,
Penasihat Undang-Undang
(Penolong Setiausaha -Agung-Bahagian bagi Hal Ehwal Undang-Undang)

Hans Corell

Pertubuhan Bangsa-Bangsa Bersatu, New York
15 November 1995